

ความเห็นส่วนตัว
ของ นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๙/๒๕๖๔

เรื่องพิจารณาที่ ๒๓/๒๕๖๓

วันที่ ๓๐ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง ศาลจังหวัดนราธิวาส ผู้ร้อง
ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๕๑ วรรคสาม และมาตรา ๑๖๖ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๐ หรือไม่

ความเห็น

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๐ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย โดยมาตรา ๒๖ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล ย่อมต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และต้องไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคล รวมทั้งต้องระบุมเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย ซึ่งกฎหมายดังกล่าวต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง กำหนดให้บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน และวรรคสาม กำหนดหลักการห้ามมิให้เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล ไม่ว่าด้วยเหตุความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ

สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือความคิดเห็นทางการเมืองอันไม่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือเหตุอื่นใด มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้บุคคลไม่ต้องรับโทษทางอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำผิดมิได้ สำหรับมาตรา ๔๐ ได้บัญญัติให้ความคุ้มครองเสรีภาพในการประกอบอาชีพ ซึ่งการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพนั้นจะกระทำมิได้ เว้นแต่เพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ การแข่งขันอย่างเป็นธรรม การป้องกันหรือขจัด การกีดกันหรือการผูกขาด การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบการประกอบอาชีพเพียงเท่าที่จำเป็นหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น โดยการตรากฎหมายจัดระเบียบการประกอบอาชีพนี้ จะต้องไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ ซึ่งการจัดระเบียบอาชีพย่อมหมายความรวมถึงการกำหนด กฎเกณฑ์ในการประกอบอาชีพต่าง ๆ ที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะด้วย

พิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มมาตรการในการควบคุม เฝ้าระวัง สืบค้น และตรวจสอบการทำการประมง อันเป็นการป้องกัน ยับยั้ง และขจัด การทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และกำหนดแนวทางในการอนุรักษ์และบริหารจัดการแหล่งทรัพยากรประมงและสัตว์น้ำให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน ประกอบกับคณะกรรมาธิการสหภาพยุโรปได้มีประกาศแจ้งเตือนอย่างเป็นทางการให้ประเทศไทย เป็นประเทศที่ไม่ให้ความร่วมมือในการต่อต้านการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (Illegal Unreported and Unregulated Fishing : IUU Fishing) ตามกฎระเบียบของสหภาพยุโรป ที่ (EC) No ๑๐๐๕/๒๐๐๘ ว่าด้วยการจัดตั้งระบบของประชาคมยุโรปเพื่อป้องกัน ยับยั้ง และ ขจัดการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม ซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณี ที่จะต้องปฏิบัติตามจึงต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการทำประมงเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระหว่างประเทศ จรรยาบรรณในการทำประมงอย่างรับผิดชอบ รวมทั้งมาตรการอนุรักษ์และการจัดการ ด้านการประมง การนี้จึงได้บัญญัติหลักเกณฑ์ประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการติดตั้งระบบติดตามเรือประมง โดยกำหนดให้เจ้าของเรือที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยประเภทการใช้ทำการประมงหรือ เรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่มีขนาดตามที่กฎหมายกำหนดต้องดำเนินการติดตั้งระบบติดตามเรือประมงและดูแล รักษาให้ระบบดังกล่าวสามารถใช้งานได้ตลอดเวลา จัดทำสมุดบันทึกการทำประมง ประเภทของ เครื่องมือที่ใช้ทำการประมง พื้นที่ในการทำการประมงและตำแหน่ง จัดทำเครื่องหมายประจำ เรือประมง เป็นต้น เพื่อให้รัฐสามารถติดตาม ตรวจสอบ ควบคุม และเฝ้าระวังมิให้มีการทำการประมง

โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากระบบติดตามเรือประมง ถือเป็นอุปกรณ์ที่มีความสำคัญในการติดตามตำแหน่งของเรือประมง และยังตรวจสอบเส้นทางการเดินเรือ ตำแหน่งและระยะเวลาในการหยุดจอดเรือ โดยการตรวจสอบดังกล่าวนี้ ส่งผลให้รัฐสามารถสังเกตพฤติกรรมของเรือประมงได้ว่าทำการประมงอย่างถูกต้องตามพื้นที่และเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตหรือไม่ ทั้งยังสอดคล้องกับจรรยาบรรณในการทำการประมงอย่างรับผิดชอบขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ ข้อ ๘.๑.๔ และข้อตกลงสหประชาชาติว่าด้วยการปฏิบัติตามบทบัญญัติอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ฉบับลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๒๕ เกี่ยวกับการอนุรักษ์ และจัดการประชากรสัตว์น้ำชนิดที่ข้ามเขตและอพยพย้ายถิ่นไกล (UN Fish Stocks Agreement) ข้อ ๑๘ ที่กำหนดให้รัฐต้องกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการออกใบอนุญาตเพื่อประกันว่าเรือที่ชักธงของรัฐตนจะไม่ทำประมง โดยไม่ได้รับอนุญาตในพื้นที่ภายใต้เขตอำนาจรัฐอื่น และมีระบบตรวจสอบ ควบคุมและเฝ้าระวังการทำประมงของเรือที่ชักธงของตน

พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๘๑ (๑) กำหนดให้เจ้าของเรือที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยประเภทการใช้ทำการประมงและมีขนาดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ต้องดำเนินการติดตั้งระบบติดตามเรือประมง และดูแลรักษาระบบดังกล่าวให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา และ (๔) ต้องจัดทำเครื่องหมายประจำเรือประมงตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด หรือมาตรา ๘๘ (๑) ที่กำหนดให้เจ้าของเรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่มีขนาดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ต้องดำเนินการติดตั้งระบบติดตามเรือประมง และดูแลรักษาระบบดังกล่าวให้สามารถใช้งานได้ตลอดเวลา และ (๗) ต้องจัดทำเครื่องหมายประจำเรือขนถ่ายสัตว์น้ำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด หากผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้กำหนดบทลงโทษไว้ในมาตรา ๑๕๑ โดยมาตรา ๑๕๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘๑ (๑) หรือ (๔) หรือมาตรา ๘๘ (๑) หรือ (๗) ต้องระวางโทษปรับสองหมื่นบาท นอกจากนี้มาตรา ๑๕๑ ยังได้กำหนดโทษปรับในอัตราที่ต่างกันโดยอ้างอิงตามขนาดของเรือที่ใช้ในการทำการประมงหรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่ฝ่าฝืนกระทำความผิดตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวด้วย กล่าวคือ หากเป็นการกระทำความผิดโดยใช้เรือขนาดตั้งแต่ยี่สิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหกสิบตันกรอส จะต้องระวางโทษปรับในอัตราจำนวนสองแสนบาทตามมาตรา ๑๕๑ วรรคสอง หรือการกระทำความผิดโดยใช้เรือขนาดตั้งแต่หกสิบตันกรอสขึ้นไปแต่ไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอส ต้องระวางโทษปรับหนึ่งล้านบาทตามมาตรา ๑๕๑ วรรคสาม และการกระทำความผิดโดยใช้เรือขนาดตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบตันกรอสขึ้นไป ต้องระวางโทษปรับสี่ล้านบาทตามมาตรา ๑๕๑ วรรคสี่ จะเห็นว่าการกำหนดโทษปรับข้างต้นเป็นการกำหนดโทษในอัตราที่สูง ทั้งนี้ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ บังคับปรามการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย รวมถึง

การป้องกันไม่ให้ผู้กระทำความผิดได้รับประโยชน์จากการกระทำความผิดหรือลงมือกระทำความผิดซ้ำอีก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการกำหนดโทษปรับในอัตราที่ต่างกันเพื่อให้ได้สัดส่วนระหว่างประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดได้รับกับความร้ายแรงของการกระทำความผิด เนื่องจากพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มีวัตถุประสงค์ในการมุ่งคุ้มครองทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศอันถือเป็นประโยชน์สาธารณะ

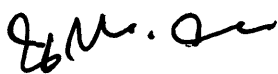
โทษปรับเป็นโทษทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๘ ที่มุ่งบังคับกับทรัพย์สินของผู้กระทำความผิด การกำหนดโทษปรับเพียงสถานเดียวมีขึ้นเพื่อให้กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคล ซึ่งเป็นมาตรการที่มีผลกระทบต่อสิทธิขั้นพื้นฐานเท่าที่จำเป็น นอกจากนี้การกำหนดโทษปรับตามบทบัญญัติมาตรา ๑๕๑ วรรคสาม แห่งพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ ยังเป็นการปรับตามผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดได้รับ แม้ไม่มีการกำหนดอัตราขั้นสูงและขั้นต่ำของโทษเพื่อเปิดโอกาสให้ศาลใช้ดุลยพินิจในการกำหนดอัตราค่าปรับเสมือนเช่นโทษปรับทางอาญาตามกฎหมายอื่น แต่การนี้ศาลย่อมมีดุลยพินิจในการพิจารณาพฤติการณ์แห่งคดีอื่นประกอบ กล่าวคือ หากปรากฏข้อเท็จจริงในคดีใดที่มีเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ศาลย่อมมีดุลยพินิจในการกำหนดโทษให้เหมาะสมแก่พฤติการณ์ของผู้กระทำความผิดเป็นรายบุคคลไป ทั้งยังเป็นการกำหนดโทษปรับที่พิจารณาเปรียบเทียบระหว่างความเสียหายต่อทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำที่เกิดจากการกระทำความผิดกับประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดได้รับจากการฝ่าฝืนกฎหมาย เนื่องจากการทำการประมงโดยเรือประมงที่มีขนาดใหญ่ย่อมมีศักยภาพในการทำการประมง ทั้งในด้านขนาดของเรือ ขนาดของเครื่องยนต์ ขนาดของเครื่องมือในการทำการประมง และจำนวนแรงงานประมง ในการจับสัตว์น้ำ ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำมากกว่าการทำการประมงโดยเรือประมงที่มีขนาดเล็กลงมา แม้ว่าการกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราโทษปรับในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ จะมีลักษณะเป็นการจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลที่ได้รับรองไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง ก็ตาม แต่การจำกัดเสรีภาพในการประกอบอาชีพดังกล่าวเป็นไปเพื่อรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำซึ่งเป็นประโยชน์สาธารณะ โดยถือว่าเป็นการจัดระเบียบการประกอบอาชีพทำการประมงเพียงเท่าที่จำเป็น ในลักษณะที่เป็นการกำหนดกฎเกณฑ์การประกอบอาชีพที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำเพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งยังเป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคี การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจึงสามารถกระทำได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ วรรคสอง นอกจากนี้การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติอันมีลักษณะ

ต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ วรรคสาม แม้ว่าข้อกำหนดโทษปรับแก่บุคคลที่ฝ่าฝืนไม่ติดตั้งระบบติดตามเรือและดูแลรักษาระบบดังกล่าวให้ใช้งานได้ตลอดระยะเวลาตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๕๑ วรรคสาม จะก่อให้เกิดภาระเรื่องค่าใช้จ่ายให้ผู้กระทำความผิด แต่ไม่ถือว่าเป็นการเพิ่มภาระให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพทำการประมงเกินสมควรแก่เหตุ เมื่อได้พิจารณาระหว่างประโยชน์สาธารณะและความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศจากการที่รัฐสามารถที่จะเข้ามาดูแลรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำเพื่อนำไปใช้อย่างยั่งยืน กรณีจึงไม่ถือว่าเป็นบทบัญญัติที่กระทบเสรีภาพในการประกอบอาชีพเกินความจำเป็น หรือเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของเจ้าของเรือประมงเกินสมควรแก่เหตุ ดังนั้น การกำหนดโทษตามพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๕๑ วรรคสาม จึงเป็นไปตามหลักความได้สัดส่วนและพอสมควรแก่กรณี ไม่เพิ่มภาระให้แก่บุคคลเกินสมควร และเป็นบทบัญญัติที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง และไม่ปรากฏว่าบทบัญญัติดังกล่าวเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมแก่บุคคลใด แม้อัตราค่าปรับจะแตกต่างกันก็ตาม แต่เป็นการกำหนดอัตราค่าปรับตามขนาดของเรือที่สอดคล้องกับมูลค่าความเสียหายต่อทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำที่ได้จากการกระทำความผิดและได้สัดส่วนระหว่างความร้ายแรงของการกระทำความผิดกับผลประโยชน์ที่ผู้กระทำความผิดจะได้รับ เมื่อเกิดการฝ่าฝืนกระทำความผิดตามบทบัญญัตินี้ดังกล่าว ผู้กระทำความผิดย่อมต้องได้รับโทษอย่างเท่าเทียมกัน กรณีจึงไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมแก่บุคคลใด ทั้งยังมีได้กำหนดให้ลงโทษบุคคลหนักกว่าโทษที่กำหนดไว้ในขณะกระทำความผิดหรือใช้บังคับโทษทางอาญาย้อนหลังแต่อย่างใด ดังนั้น พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๕๑ วรรคสาม จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๐

สำหรับพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๖๖ ที่กำหนดว่า ผู้สนับสนุนหรือได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น เว้นแต่เป็นกรณีที่ผู้กระทำการดังกล่าวเป็นคนประจำเรือ และศาลเห็นว่าเป็นการกระทำไปตามคำสั่งการของเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือ ศาลจะไม่ลงโทษหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ เห็นว่า บทบัญญัตินี้ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการระงับยับยั้งมิให้มีการสนับสนุนการทำประมงโดยฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ตามพระราชกำหนดนี้ ซึ่งมีความแตกต่างจากผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๖ ที่กำหนดโทษของผู้สนับสนุนการกระทำความผิดโดยให้ระวางโทษสองในสามส่วนของโทษที่กำหนดไว้

สำหรับความผิดที่สนับสนุนนั้น ซึ่งน้อยกว่าโทษที่มาตรา ๑๖๖ กำหนดไว้ เนื่องจากความร้ายแรงของการสนับสนุนการกระทำความผิดที่ส่งผลต่อทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำอันเป็นประโยชน์สาธารณะที่รัฐมีหน้าที่จะต้องรักษาไว้เพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจย่อมมีมากกว่าผลประโยชน์ที่ผู้สนับสนุนจะได้รับ และเพื่อเป็นการตัดแรงจูงใจในการเข้าร่วมกระทำความผิด การกำหนดโทษให้ผู้สนับสนุนหรือได้รับผลตอบแทนจากการกระทำความผิดให้ได้รับโทษเท่ากับตัวการ ถือเป็นหลักเกณฑ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของพระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ นอกจากนี้บทบัญญัติมาตรา ๑๖๖ ยังคงมีข้อยกเว้นในกรณีที่ผู้กระทำการดังกล่าวเป็นคนประจำเรือและในกรณีที่ศาลเห็นว่าเป็นการกระทำไปตามคำสั่งการของเจ้าของเรือหรือผู้ควบคุมเรือ ยังเปิดโอกาสให้ศาลมีดุลยพินิจที่จะไม่ลงโทษหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ ถือเป็นข้อยกเว้นที่มีความเหมาะสมกับพฤติการณ์และลักษณะของผู้กระทำความผิด การจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลตามมาตรา ๑๖๖ เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพเพื่อรักษาความมั่นคงทางทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ วรรคสอง บทบัญญัติดังกล่าวไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในการประกอบอาชีพจนเกินสมควรแก่เหตุ ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เป็นกฎหมายที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งเป็นการเจาะจง ไม่ขัดต่อหลักความเสมอภาคและไม่เป็นการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมและไม่เป็นการกำหนดโทษที่จะลงแก่บุคคลหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลากระทำความผิด จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๐

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๕๑ วรรคสาม และมาตรา ๑๖๖ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๐

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ